

Отже приходимо до висновку, що протидія злочинам у сфері суспільної моралі є один із пріоритетних напрямів роботи правоохоронних органів на шляху до євроінтеграції України. А від успішного виконання даного завдання залежить майбутнє нашої країни.

Список використаних джерел:

1. Про стан протидії торгівлі людьми та кримінальним правопорушенням у сфері суспільної моралі: рішення розширеної наради керівництва МВС України від 22.07.2014, протокол № 21, питання № 2;
2. Валерій Іванов Суспільна мораль в інформаційній сфері. Як захищається вона [Текст] / Іванов В. // Віче. - 2001. - № 10. - С.40-65;
3. Євген Зозуля Міжнародне співробітництво МВС України в боротьбі з незаконною торгівлею людьми, злочинами проти суспільної моралі (1990-2000-ні роки) / Є.Зозуля // Схід. -2011. - №2. - С. 84-88
4. Про захист суспільної моралі: Закон України від 20 листопада 2003 року № 1296-IV // Відомості Верховної Ради України. - 2004, N 14. - Ст.192
5. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 року. - К: Атіка, 2006. - 222 с.;
6. Про оперативно-розшукову діяльність: Закон України від 18 лютого 1992 р. // Відомості Верховної Ради України. - 1992. - № 22. - Ст. 303
7. Кримінальний процесуальний кодекс від 19 листопада 2012 року // Відомості Верховної Ради України, - 2013, - № 9-10, № 11-12, № 1. - Ст.88

Особливості виконання покарань у країнах заходу

Мотуз І.В., курсант юридичного факультету ІКВС

Науковий керівник: старший викладач кафедри соціально-гуманітарних дисциплін ІКВС *Скриник Л.М.*

Зародження і розвиток пенітенціарних систем Заходу пройшло декілька етапів, для кожного з яких була характерна відповідна реалізація політики в галузі виконання покарань. Пенітенціарні системи включають в себе відповідні атрибути, заходи фізичного і духовного впливу на особу злочинця.

Перші в'язниці з'явилися в Англії в 1553р. та в Голландії у 1595р. Засуджені являли собою дешеву безправну робочу силу, що знаходило відображення навіть в термінології тюремного ув'язнення. Так, наприклад, в Англії до недавнього часу один з видів позбавлення волі називалось кримінальним рабством.

Відомий англійський в'язничезнавець Джон Товар наводить у виданій ним у 1777р. книзі «Стан в'язниць в Англії і Уельсі» факти антигуманного ставлення до засуджених, дивуючись витримці людського організму і силі його боротьби за життя. Ним була вперше запропонована ідея використання до засуджених умовно-дострокового звільнення від покарання.

Пенітенціарна система Німеччини відображає диференційований підхід до осіб, які вчинили злочин. Всі засуджені за злочини, які вчинені проти державного та суспільного устрою, а також за насильницькі дії проти життя та інші, які Кримінальний закон називає небезпечним, тримаються у в'язницях закритого типу. Це основний вид пенітенціарних установ.

Крім того, у Німеччині існують пенітенціарні установи відкритого типу. На організацію виконання покарань справляє значний вплив концепція та ідеї класичної школи права - відплата за вчинене. Персонал в'язничої системи ФРН чітко притримується заповіді: не забирати у людей більше прав, ніж треба, привчати засудженого підкорятися закону і бути підвітним за свої дії. Виконуються ці завдання за допомогою різних інститутів системи, насамперед зусиллями соціальних працівників.

Відповідно до п.39 Кримінального кодексу Німеччини позбавлення волі повинно допомогти правопорушникам та іншим громадянам пізнати всю

тяжкість та негідність злочинного діяння, а також підготовки його вчинення у суспільстві. У країні діє система покарань і разом з тим використовуються заходи виправлення і безпеки в залежності від ступеня суспільної небезпеки особи, яка здійснила правопорушення. Смертна кара була відмінена у 1949р. згідно зі ст.102 Конституції.

Позбавлення волі призначається на строк до 6 місяців, а за наявності особливих обставин - до 15 років або на все життя. Сума штрафу обчислюється в денних заробітках у розмірі від 5 до 360 ставок у сумі однієї ставки, в межах від 2 до 10 000 марок.

Пенітенціарна система Великої Британії складається з центральних і місцевих тюрем. Цей поділ дозволяє мати досить гнучку мережу виправних установ для різних категорій злочинців. Центральні тюрми поділяються на установи відкритого та закритого типу. Центральні пенітенціарні установи поділяються також за рівнями безпеки(A,B,C,O), які залежать від категорії засуджених.

Згідно з останніми статистичними даними у Великій Британії діє 134 тюрми, в яких тримаються 66 тисяч ув'язнених, з них 42 - місцеві тюрми.

Пенітенціарна система Франції включає центральні та місцеві тюрми для дорослих злочинців, спеціальні виправні заклади для неповнолітніх. До центральних тюрем направляються для відбування покарання у вигляді позбавлення волі особи, засуджені на термін більше року. Усі новоприбулі підпадають під вплив прогресивної системи відбування покарання, яка складається з 5 фаз.

Місцеві тюрми (арештні будинки) утворюються в департаментах. В них утримуються ув'язнені під варту до винесення вироку, засуджені за малозначимі кримінальні діяння до короткого терміну позбавлення волі.

Пенітенціарна система Швейцарії включає 3 види покарань: тюремне ув'язнення, покарання у вигляді штрафу та громадські роботи. Кожне з цих покарань може носити умовний або частково умовний характер протягом певного часу. На початку виконання покарань засуджений проходить період пробації, за результатом якого визначається чи буде він реально виконувати покарання, яке було йому призначено. Якщо правопорушник успішно проходить період пробації, то покарання може бути змінено на умовне. Якщо умови періоду пробації були порушені, то покарання залишається без змін.

Правопорушник, якому призначено певне покарання, також бере участь у розробці свого власного плану виконання покарання. Якщо він здатен працювати, його в цьому підтримують.

Після певного періоду призначена міра може бути змінена, наприклад, у вигляді надання можливості один день на тиждень працювати або проживати поза тюремною установою. Якщо засуджений успішно проходить всі стадії плану виконання вироку, йому може бути запропонований один день звільнення в тиждень, який він може використовувати для роботи поза стінами установи або проживання поза установою.

Якщо засуджений відбув частину свого тюремного строку, зазвичай половину терміну, і ризик вчинення нових злочинів дуже малий, йому буде дозволено працювати поза установою. Весь інший час, проте, він повинен буде проводити в іншій установі. Якщо засуджений доводить, що він успішно працює в суспільстві і демонструє хорошу поведінку, подальше виконання вироку буде повністю замінено на роботу і проживання в суспільстві під наглядом.